

अत्रोपमेयभूतविभूतिभिः 'कल्पवृक्षभवा इव' इत्युपमानभूता विभूतय आक्षिप्यन्त इत्याक्षेपोपमा । अत्रैव 'गृहे' इत्यस्य 'भवने' इत्यनेन प्रतिनिर्देशात्प्रतिनिर्देश्योपमा । इत्यादयश्च न लक्षिताः । एवंविधवैचित्र्यस्य सहस्रधा दर्शनात् ।

उपमानोपमेयत्वमेकस्यैव त्वनन्वयः ॥ २६ ॥

अर्थादेकवाक्ये ।

यथा—

‘राजीवमिव राजीवं, जलं जलमिवाजनि ।

चन्द्रश्च इवातन्द्रः, शरत्समुदयोद्यमे ॥’

आक्षिप्यन्त इति । ‘कल्पवृक्षभवाः’ इति विशेषणेनोपस्थिता विभूतय एवाक्षिप्यन्त इत्यर्थः । एवंविधेति । यथाकथञ्चिद्वैचित्र्यविशेषाणां परिच्छेत्तुमशक्यतया तत्प्रयोजकप्रकाराणामपि परिच्छेदो न संभवतीति भावः ॥ अनन्वयालंकारमाह—उपमानेति । नन्वेतद्वसनोपमायामुपमेयोपमायां चातिव्याप्तमत आह—अर्थादिति । पारिशेष्यादित्यर्थः । रसनोपमायां ‘यथोर्ध्व—’ इत्यनेन उपमेयोपमायां ‘पर्यायेण—’ इत्यनेनानेकवाक्यलभादेकवाक्य एवास्य विषय इति भावः । ननूपमेयोपमायां ‘द्वयोः’ इत्युपादानात्कथमतिव्याप्तिरिति चेत् । न । तत्र प्रत्येकपदार्थस्यापि पर्यायेणोपमानोपमेयसंभवात् ॥ अतन्द्रो निर्मलः ॥ ननूप-

१. इत्यादय इति । आचार्यदण्डिना काव्यादर्शस्य द्वितीयपरिच्छेदे उपमाचक्रेऽनेकविधा उपमा निरूपिताः, तत्र काश्चन भङ्गो व्युत्पत्त्युभिराकलनीयाः ॥

२. अनन्वय इति । न विद्यतेऽन्वय उपमानान्तरेण संबन्धो यत्र सोऽनन्वयः । स च पूर्णो लुप्तश्चेति द्विविधः । पूर्णस्तूपमावत्पङ्क्तिषोऽपि संभवति । यथा—‘गङ्गा हृद्या यथा गङ्गा गङ्गा गङ्गेव पावनी । हरिणा सदृशो बन्धुर्हरितुल्यः परो हरिः ॥ गुरुवद्गुरुराध्वो गुरुवद्गौरवं गुरोः ॥’ लुप्तेऽपि धर्मलुप्तः पञ्चविधोऽपि संभवति । प्रागुक्तसार्धश्लोके ‘गङ्गा राजन्यथा गङ्गा गङ्गा गङ्गेव सर्वदा । हरिणा सदृशो विष्णुर्विष्णुतुल्यः सदा हरिः ॥ गुरुवद्गुरुरास्तेऽस्मिन्मण्डले गुरुवद्गुरोः ॥’ इति पदान्तरदाने तथा वाचकलुप्तः । ‘रामायमाणः श्रीरामः सीता सीतामनोहरा । ममान्तःकरणे नित्यं विहरेतां जगद्गुरु ॥’ इत्यत्र व्यङ्ग्यसमासयोः । एवम् ‘लङ्कापुरादतितरां कुपितः फणीव निर्गत्य जातु पृतनापतिभिः परीतः । क्रुद्धं रणे सपदि दाशरथिं दशास्यः संरन्धदाशरथिदर्शमहो ददर्श ॥’ एवं कर्तृगुणमुलादावप्युदात्तम् । ‘अम्बरलम्बरं यद्वत्समुद्रोऽपि समुद्रति । विक्रमार्कमहीपाल तथा त्वं विक्रमार्कसि ॥’ इत्यत्र वाक्यार्थावयवेषु त्रिष्वन्वयेषु धर्मवाचकयोर्लोपः । मुख्यवाक्यार्थस्त्वनन्वयफलेन निरुपमत्वेन समानधर्मेण प्रयोजितो मालोपमैव । ‘यतावति प्रपञ्चेऽस्मिन्सदेवासुरमानुषे । केनोपमीयतां तज्जै रामो रामपराक्रमः ॥’ अत्र वाचकधर्मोपमानां लोपः ॥